

17de JAARGANG, NR. 316
22 APRIL 2019

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Nicholas Stocker, Stageband Jazz Orchestra, Artvark/Apollo Quartet, Miguel Rodriguez e.a.

9 JAZZ OP DE PLANKEN

Transition Festival, Phronesis, Donny McCaslin/Metropole Orkest.

EN VERDER O.A.:

15 New York Calling (Roos Plaatsman)

16 Discografische notities (E.M. Frans)

18 Europe Jazz Media Chart April

15,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2019

NUMMER 317 KOMT 6 MEI UIT

NIEUWS

Mo van de Does mag tijdens inJazz een showcase verzorgen. (Foto: Eat Mielies)

Deelnemers Nederlandse showcases van evenement inJazz bekend

De twintig artiesten en groepen die zich in het programmaonderdeel 'Dutch in-Jazz' tijdens het evenement inJazz via een showcase mogen presenteren zijn geselecteerd. Het zijn Sabrina Starke, Teus Nobel Liberty Group, Göksel Yilmaz Ensemble, Nizar Rohana Trio, Daahoud Salim Quintet, Gerri Jäger Double Duo, Mo van der Does Quartet, ODELION (XL), Agnes Gosling 4tet, SWART., Son Swagga, Doppler Trio, Jeroen van Vliet Moon Trio, Twists, Half Easy Trio, Guy Salamon Group, Wietse Voermans Quintet, Matteo Myderwyk, Mudita, Myrthe van de Weetering ft. Tony Roe, Thomas Pol en Jamie Peet & Mark Nieuwenhuis. Ze spelen op 27 en 28 juni in Rotterdam voor een internationaal publiek van programmeurs, platenbonzen, managers, boekers en journalisten.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

SMANDEM, de winnaar van de Stimuleringsprijs, met Co de Kloet, de presentator van de finale. (Foto: Pieter Kunnen)

ZWITSERSE STUDENTEN WINNEN
KEEP AN EYE INTERNATIONAL JAZZ AWARD

De Zwitserse studentenband Focusyear Band 19 heeft 28 maart in het Bimhuis, Amsterdam de Keep an Eye International Jazz Award 2019 gewonnen. De tweede prijs was voor Liquid Identities, een groep studenten van het Conservatorium van Amsterdam (CvA). De winnaar ontving een bedrag van 2.500 euro, nummer twee mocht 1.500 euro in ontvangst nemen.

De jury bestond deze elfde editie van het concours uit Fay Claassen, Martin Fondse, Bert Vuijsje, Paul van der Feen en Jan Willem Luyken. Zij gaven de Stimuleringsprijs van 750 euro aan SMANDEM (studenten van het Conservatorium van Amsterdam). Dit jaar moesten alle deelnemers bij hun optreden putten uit het Europese Real Book, waarbij ze mochten kiezen uit: 'Secret champ' van Jesse van Ruller; 'Elvin's song' van Stefano di Battista; 'This time' van Diederik Wissels en David Linx; 'Sonatala' van Harmen Fraanje; 'The whole bunch' van Martijn van Iterson; 'Mabel' van Kenny Wheeler en 'Amazing you' van Karel Boehlee.
[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Keep an Eye Jazz Award (vervolg)

Santi de la Rubia van de Focusyear Band 19. (Foto: Pieter Kunnen)

Anthony Pearlman (student van The School of Jazz at the New School, New York) maakte in de ogen van de jury het beste arrangement van een van die stukken en kreeg 500 euro. Er werden nog twee solistenprijzen uitgereikt: saxofonist Adrien Losco was de beste aan het CvA studerende solist en drummer Jacob Patrone de beste solist van de overige deelnemers. Aan de Award deden studenten mee van The School of Jazz at the New School, New York; het Royal Welsh College of Music & Drama, Cardiff; de Jazzcampus der Hochschule für Musik FHNW, Basel, het New England Conservatory, Boston en het Conservatorium van Amsterdam.

Drummer Jacob Patrone kreeg een solistenprijs. (Foto: Pieter Kunnen)

EERSTE NAMEN ROCKIT GRONINGEN BEKEND

Julian Lage. (Foto: Nathan West)

Voor de derde editie van het Rockit festival in Groningen zijn Christian Scott aTunde Adjuah, John Scofield & Jon Cleary, gitarist Julian Lage, pianist Tigran Hamasyan met als speciale gasten trompettist Mathias Eick, zangeres Becca Stevens, Nik Bärtsch's Ronin en Under the Surface met drummer Joost Lijbaart, zangeres Sanne Rambags en gitarist Bram Stadshouders bevestigd. Het Rockit festival vindt plaats op zaterdag 9 november 2019 in De Oosterpoort. Meer namen volgen binnenkort. Rockit wordt mede geproduceerd door North Sea Jazz.

Meer info: www.spotgroningen.nl/festivals/rockit

JAZZWERELD BETOONT EER AAN BOB HAGEN

Als cadeau ter gelegenheid van zijn 85ste verjaardag op 6 maart jl, krijgt jazzpromotor Bob Hagen van een aantal musici op 22 mei een feestelijk concert in het Bimhuis te Amsterdam aangeboden. Initiatiefnemer van het eerbetoon is zangeres Fay Claassen.

Onder anderen Janne Schra (zang), Maria Markesini (zang), Fay Claassen (zang), Toon Roos (saxofoon), Paul Heller (saxofoon), Ack van Rooyen (trompet), Jan Wessels (trompet), Bart van Lier (trombone), Karel Boehlee (piano), Frans van der Hoeven (bas), John Engels (drums), Wouter Hamel (zang), Suzan Veneman (trompet) en Hermine Deurloo (saxofoon) hebben hun medewerking toegezegd. Hagen was onder meer de man achter Jazz Impuls, de organisatie die jazz naar de theaters van Nederland bracht en dat in de acht jaar van het bestaan 1.200 concerten organiseerde. Als blijk van waardering ontving Bob Hagen in 2007 al de BUMA Jazz Industry Achievement Award.

Braskiri neemt live-optreden voor streamingdienst op

Braskiri, de band van trompettist-componist Bert Lochs, heeft 14 april in MCO-studio 2 te Hilversum live-opnamen gemaakt voor een nieuw album. Het zal worden gedistribueerd via de High Resolution-streamingdienst Soundliss. Speciaal voor dit concert/deze opname is een heel nieuw repertoire geschreven. Onlangs verscheen van Braskiri het album 'The Couch Principle'. 'Sprookjesachtig, soms onheilspellend', vond onze medewerker Jeroen de Valk van de plaat.

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

Soet Kempeneer wint KCA Award

Het Soet Kempeneer Trio heeft 31 maart in Bergen op Zoom de eerste KCA Award gewonnen. De groep krijgt een betaald optreden tijdens het festival JazzBozz aldaar. Tweede werd het Roeland Celis Quintet. Als voorwaarde voor deelname aan het concours gold dat minstens één lid van de twee deelnemende bands nog op het Koninklijk Conservatorium Antwerpen (KCA) studeert. De leider van het winnende trio, bassist Soet Kempeneer voldeed aan die voorwaarde, zijn begeleiders, Bram De Looze (piano) en Samuel Ber (drums), niet meer. Overigens was de jury zo gecharmeerd van de nummer twee, dat die formatie ook mag optreden tijdens JazzBozz. De talentstrijd werd voor de vierde keer door JazzBozz georganiseerd, maar voor het eerst was het KCA betrokken. Het festival JazzBozz vindt op 25, 26 en 27 mei plaats.

Sun-Mi Hong. (Foto: IAMKAT)

Drumster Sun-Mi Hong is Jazz Laureate bij Amersfoort Jazz

Voor de derde keer komen op het festival Amersfoort Jazz beloftevolle musici uit elf landen hun muziek presenteren in het Sena Performers International Jazz Laureate Festival. De musici, finalisten uit muziekcompetities, zijn voorgedragen door festivals uit de hele wereld. Amersfoort Jazz zelf droeg drummer Sun-Mi Hong voor, die de Dutch Jazz Competition won en een van de Young Vips 2019 is. De andere laureaten zijn: Dmitry Ilugdin (Rusland), Arthur Endo (Brazilië), Alex Hirlian (Australië), Claire Parsons (Luxemburg), Ákos Fekcs Quartet (Hongarije), Cazzip Project (Turkije), Jason Eduwaiti (Suriname), Wanda Baloji (Zuid Afrika), JazzyBIT (Roemenië) en SaXPackGirl (Thailand). De (gratis) concerten van de laureaten zijn in de programmering van 25 en 26 mei van Amersfoort Jazz opgenomen.

MONTY ALEXANDER OP JAZZ IN DUKETOWN

Monty Alexander. (Persfoto)

Pianist Monty Alexander is geboekt voor de 46ste editie van het gratis jazzfestival Jazz in Duketown. De slotact van het vierdaagse jazzfestival zal dit jaar op 10 juni verzorgd worden door Michelle David & the Gospel Sessions. Eerder maakte het festival al de komst bekend van bassist Marcus Miller, bassist Richard Bona, Jungle by Night, Ruben Hein & NJJO, Marius Neset Quintet, Eric Vloeimans Gatecrash en het Hilario Dúran Quartet. Jazz in Duketown is dit jaar van 7 tot en met 10 juni (Pinksterweekend) op verschillende podia in de binnenstad van 's-Hertogenbosch. Het trekt jaarlijks ruim 150.000 bezoekers.

Meer info: www.jazzinduketown.nl

Gratis kaartjes voor festival Gent Jazz te winnen

Houders van een flyer van het komende Gent Jazz Festival maken kans op een gratis entreebewijs. De folder bevat een kraslot waarmee een toegangkaart is te winnen. De actie is een knip-oog naar de Nationale Loterij. Die wil het festival niet sponsoren, zegt organisator Bertrand Flamang 11 april op de website van de Belgische krant Het Nieuwsblad. "Ons publiek krast niet, beweert de Loterij. Wel, ik ga hun ongelijk bewijzen." Niet alleen toegangsbewijzen zijn te winnen. Ook een kop koffie bij een koffiebar in Gent of een consumptie tijdens het festival. Er worden meer dan tienduizend flyers verspreid en daar zitten volgens Flamang redelijk wat winnaars tussen.

Geen VS-visum voor Alexander von Schlippenbach

Pianist Alexander von Schlippenbach is een visum geweigerd om concerten te geven tijdens het Jazzfestival Festival in Knoxville, in Chicago en in New York. Dat meldt het Duitse blad Jazzthetik 24 maart op Facebook. Het Schlippenbach Trio speelt zelden in de VS en het tijdschrift New York City Jazz Record zette hem dan ook op de voorpagina van het maartnummer. Volgens Jazzthetik heeft de Amerikaanse ambassade in Berlijn geen verklaring voor de weigering gegeven. De Duitse drummer Jochen Rückert zegt in een reactie het probleem te herkennen: "Eine Erklärung von der US Botschaft gibt es so gut wie nie. Leider ist der Prozentsatz von verweigerten Visa auch generell stark gestiegen.. vor ein paar Jahren war das Problem dass es einfach tierisch lang gedauert hat, jetzt kommen leider immer mehr Absagen dazu. Traurig."

Meer jazznieuws vindt u op pag. 8 van deze Jazzflits

JAZZ OP PAPIER

Gitta Overmaat.

Vijf jaar Friejam in beeld.

[Leeuwarden] : Friejam, 2019.

95 pag. : foto's ; 22x30 cm.

hardc., geb.

Prijs 17 euro + 4,35 porto

Info: g.overmaat@gmail.com

FRIEJAM

De titel 'friejam' oogt misschien wat ongemakkelijk, maar is wel een ingenieuze vondst. Frie - dus niet met dubbel-e - staat voor Friesland; 'jam' zou het Engelse begrip kunnen zijn, maar ook als afkorting van 'jazzmuzikanten'. De organisatie van die naam heeft als doel amateurs de gelegenheid te geven samen te spelen op het ritme van de jazz door het organiseren van concerten, het houden van workshops en - inderdaad - jamsessies. Er zijn twee leerorkesten: een voor jongeren van twaalf tot achttien jaar en een voor degenen daarboven.

De opzet is succesvol gebleken. Het eerste lustrum heeft men dan ook niet zonder meer voorbij willen laten gaan. Aangezien vrijwel alle bijeenkomsten door fotografe Gitta Overmaat in beeld waren gebracht, lag het voor de hand dit te vieren met een fotoboek. En dat ziet er dan ook bijzonder feestelijk en verzorgd uit. Zij heeft de driedelige opzet aangehouden, maar behoudens de korte inleidingen van Max van den Broek is er nauwelijks verschil. Of het nu om professionals of beginnende amateurs gaat, om kinderen of de oudere garde, het gaat vooral om de impressie. Elk beeld straalt de ernst uit waarmee gemusiceerd wordt. En de blijde gezichten op de groepsfoto's voelen als een bevrijding dat het allemaal gelukt is.

De fotografe blijkt een zwak te hebben voor de instrumenten, die soms belangrijker lijken dan de bespeler. En dan gaat het met name om kolossen als de tuba of de baritonsaxofoon; pianisten zie je nauwelijks. Zie de gezichten, half verscholen achter het buizenstelsel van de trombone of de tuba (pag. 84 en 85). Bij een close up van de dwarsfluit gaat het om de in nethandschoenen gestoken handen, waar de vingers uitsteken die de kleppen bedienen (pag. 35). Bij de vocalisten is de microfoon het instrument; de zangeres op pag. 27 lijkt er in te willen krui- pen. Mijn favoriete beeld is dat van het meisje met het rode mutsje, dat haar ogen opslaat naar de jonge trompettist, die zijn trots probeert voor zich te houden (pag. 74).

Alle foto's, in diverse formaten, zijn in kleur en maken ondanks de zwarte omkadering een frisse indruk. De gekozen lay-out laat geen ruimte over voor onderschriften; in plaats daarvan een summier lijstje achterin met de aanduiding van de act. Het zou ook ondoenlijk zijn alle geportretteerden te identificeren en bovendien onnodig, daar de meesten in de anonimiteit opereren. Maar een wat uitgebreidere informatie, bijvoorbeeld over de plaats en de datering, had toch gekund. En bedenk: voor beroepsmusici is een grotere naamsbekendheid altijd welkom. Zo is de afzonderlijk afgebeelde saxofonist van de groep Bruut Maarten Hogenhuis. Reinier Baas is niet alleen de gitarist bij Francien van Tuinen (pag. 25), maar ook bij Ben van Gelder (pag. 10). Voor de namen van de blazers bij een speciaal optreden van John Engels (pag. 29) moeten we bij het voorwoord zijn: het zijn tenorist Anne Zwaga en trompettist George Pancras. Ook de fotografe doet zich te kort door niet even iets over zichzelf te vertellen.

Dat de Gronings-Surinaamse zangeres Sharon Doelwijt het om- slag siert zal te maken hebben met haar extravagante uitdosing. Het is weer eens wat anders dan een blazer met de toeter aan de mond.

De uitgave verdient een wijde verspreiding; alleen is het er één in het zogenoemde grijze circuit: geen titelpagina, geen isbn. Belangstellenden moeten zich wenden tot de fotografe zelf.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

SIVAN ARBEL
Change Of Light
www.SivanArbel.com

Bezetting:

Sivan Arbel (zang), Ron Warburg (trompet), Jack Sheehan (altsax), Ori Jacobson (tenorsax), Shai Portugaly (piano), Pera Krstajic (bas), Yogev Gabay (drums), Shai Wetzler (percussie).

Sivan Arbel is een Israëlsche zangeres, die is neergestreken in New York. Getuige haar nieuwste cd 'Change Of Light' heeft ze het uitstekend naar haar zin in de jazzscene van The Big Apple. Haar band heeft een grotestadse signatuur. De leden spelen eigentijdse jazz, met veel polyritmiek en onorthodoxe harmonieën. Sivan is niet vies van blue notes en gaat daarbij soms over het randje. Ze is een levendige zangeres, die ervan houdt voluit te zingen en te dansen op de grooves. Haar band is voorbeeldig, met Shai Portugaly, die sprankelend piano speelt en een heerlijke onruststoker, Yogev Gabay, op drums. Hoogtepunt op de cd is het Israëlsche volksliedje 'Water song', waarbij je direct hoort dat Sivan hier op en top in haar element is. Haar band speelt intens en groovy. Sivan Arbel is een zangeres van het grote gebaar. In het nummer 'He sees her' zingt ze de longen uit haar lijf. Het strijkkwartet, dat speciaal op dit nummer meespeelt, geeft het nummer nog meer body. Dat Sivan ook ingetogen kan zingen bewijst ze in haar compositie Omri, met fraai solowerk op gestopte trompet van Ron Warburg.

Met 'Change Of Light' heeft jazz-zangeres Sivan Arbel een cd met intrigerende, eigen muziek gemaakt die bij herhaald luisteren steeds een beetje meer aan diepte wint.

Sjoerd van Aelst

Luister hier naar de titeltrack:
<https://www.youtube.com/watch?v=kpXmsAOBE4M>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

**PETER ARTS VAN DER ZANDEN
 & FRED VAN DUIJNHOFEN**
Birds' Song PJJ

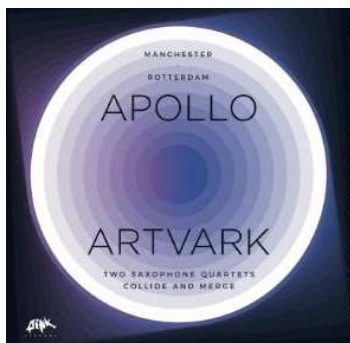
Bezetting:

Peter Arts van der Zanden (fluit, altfluit, basfluit), Fred van Duijnhoven (drums).

In de jaren zeventig en tachtig was fluitist Peter Arts van der Zanden een veelgevraagde muzikant in de Nijmeegse jazz- en improvisatiescene. Groepen als Arabesque en Wave maakten gebruik van zijn diensten. In het laatste ensemble speelde hij samen met slagwerker Fred van Duijnhoven, met wie hij nu een nieuw duo vormt dat zijn terugkeer in de jazzwereld markeert. Op hun debuut-cd, 'Birds' Song', horen we vooral veel ritmische liedjes, door de beide heren bijeen geschreven. Nergens krijg je het idee dat fluit en drums een kale combinatie zouden zijn. Het volle spel van Van Duijnhoven en de variatie in fluiten zijn daar debet aan, maar het ligt nog veel meer aan de rijpheid van de muzikanten. Arts van der Zanden heeft zich in de tussenliggende tijd beziggehouden met moderne gecomponeerde muziek, en Van Duijnhoven is nog steeds een van de sterkhouders van de Nijmeegse jazz. Beiden zijn ook serieuze liefhebbers van vogelgeluiden, en dat vertaalt zich in een album dat niet voor niks deze titel draagt. Het titelstuk is grappig, speels en eigenzinnig, met een fraaie altfluitmelodie en ritmische bijdragen die aan Max Roach doen denken. Verder horen we onder meer een fijne, slepende blues ('No blues today'), mooie contrasten tussen lange fluitlijnen en drukker, vrij drumwerk ('Hello umbrella') en één geleend stuk dat prima werkt in deze combinatie ('Freedom jazz dance' van Eddie Harris).

Herman te Loo

Zie hier het duo aan het werk:
<https://youtu.be/bHCEn0GxEIA>

ARTVARK QUARTET & APOLLO QUARTET**Apollo And Artvark****Oink Records****Bezetting:**

Apollo: Rob Buckland (sopraansax), Carl Raven (altsax), Andy Scott (tenorsax), Jim Fieldhouse (baritonsax).

Artvark: Rolf Delfos (altsax), Bart Wirtz (altsax), Mete Erker (tenorsax), Peter Broekhuizen (baritonsax).

Het Artvark Quartet kennen we inmiddels goed. De vier saxofonisten hebben naam gemaakt als onverschrokken vernieuwende musici, vaak in samenwerking met anderen. Hoewel de mannen graag buiten de lijntjes kleuren, is hun groep toch een echt jazzcombo. Het Apollo Quartet uit Manchester is in ons land minder bekend, maar heeft in eigen land en ver daarbuiten ook een klinkende reputatie. De Britten vormen een klassiek saxofoonkwartet maar deinen niet terug voor cross-overs naar onder andere de jazz. Ook Apollo werkte samen met grote namen. Het toeval wilde dat de twee ensembles elkaar in 2014 ontmoetten in Zuid-Afrika. Dat mondde uit in een prachtige samenwerking, zowel live als op cd. Het album heet simpelweg 'Apollo And Artvark' en bevat tien gezamenlijk gecomponeerde stukken.

De som is niet altijd meer dan de delen, maar in dit geval is dat beslist wel het geval. De acht instrumenten bewegen met en door elkaar als vogels in een zwerm. Onvoorspelbaar in hun richtingen maar je weet dat ze altijd in formatie blijven vliegen. De stijlen lopen uiteen van sferisch tot hard swingend. Opvallend is het ritmische karakter van de tracks. Er speelt geen percussionist mee maar toch lijkt dat zo te zijn.

De hoeveelheid muzikale vondsten is oneindig. In elk stuk wemelt het ervan. Maar ook al wordt er gedurfd gespeeld, de hechtheid heeft daar niet onder te lijden. Het heeft heel wat repetitie-uurtjes geveerd om zover te komen dat de acht als één geoliede machine operen, maar het is de Nederlanders en de Britten gelukt. Zowel de liefhebber van jazz als die van klassieke muziek wordt verwend.

Hans Invernizzi**Beluister deze combinatie live:**

<https://www.youtube.com/watch?v=szKOSYCVBek>

MIGUEL RODRIGUEZ**Keepsake****Eigen Beheer****Bezetting:**

Miguel Rodriguez (piano), Steven Zwanink (bas), Wouter Kühne (drums).

Dit album van pianist Miguel Rodriguez bereikte de Jazzflits-burelen vanuit het verre Madrid. Maar zelfs de conciërge weet dat Rodriguez van alles heeft met Nederland. Want wie is - om maar wat op te noemen - de vaste pianist van Ben van den Dungen? Juist. De 35-jarige Spanjaard kwam in Rotterdam jazz studeren en bleef na zijn examen (cum laude) in Nederland hangen. Hoewel hij ook geregeld teruggaat naar zijn geboorteland. In de wandelgangen van het Jazzflits-complex deden al overspannen geruchten de ronde over zijn debuut als leider in het jazzidroom. Welnu, dat debuut is nu eindelijk verschenen.

Dertig jaar terug hadden recensenten dit al een fijn album gevonden. De tijden zijn echter veranderd en dat maakt 'Keepsake' tot een waarlijk bijzondere productie. De plaat staat vol vet swingende stukken waarin de blues nooit ver weg is. Zoiets is schaars nu veel hoogopgeleide collega's denken dat de jazz pas echt begon met pianist Keith Jarrett, of anders toch in ieder geval pianist Bill Evans.

Het is bijna alsof de pianist op de pensionering van Rein de Graaff - u las er over in deze kolommen - heeft gewacht om te laten horen: kijk, dit kan nog steeds. Een pianist die zijn Horace Silver door en door kent en af en toe een buiging maakt voor Tommy Flanagan. Drie stukken zijn van Silver en één van Hank Mobley; nog zo iemand naar wie bijna geen mens van zijn generatie nog omkijkt, een enkeling als saxofonist Sjoerd Dijkhuizen uitgezonderd.

Bassist Steven Zwanink en drummer Wouter Kühne zitten er in de vlotte stukken werkelijk bovenop; het tempo wordt nog nét niet opgevoerd. De ballads zijn ongegeneerd-romantisch en ook dat hoort er helemaal bij.

Het resultaat is zowel traditioneel als tijdloos. Bij de set-afsluiter 'A baptist beat' (Mobley) roept zelfs de hardnekkigste atheïst 'Hallelujah!' En dat allemaal vanuit Madrid. ¡Gracias desde el fondo de mi corazón, Sr. Rodríguez!

Jeroen de Valk

STAGEBAND JAZZ ORCHESTRA
FEATURING TREATS
Hållsta Suite Flatsharp FS 521718

Bezetting:

Stageband Jazz Orchestra

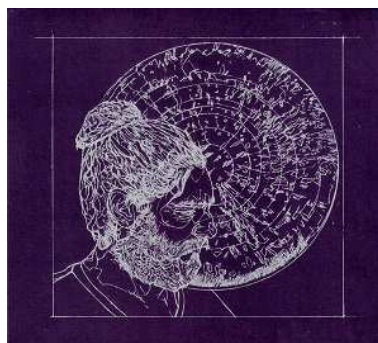
Treats: Nynke Hoitsma, Anne-Lie Persson, Jeroen Kriek, Jasper Blokzijl (zang).

Vorig jaar is de 'Hållsta suite' tijdens de paasdagen al een aantal keer uitgevoerd. Een hele suite, dat klinkt ambitieus en dat is het ook. De Groningse bigband, de Stageband Jazz Orchestra, gaat er vol in. De suite is een kralenketting van pakkende melodieën, gecomponeerd door bassist en arrangeur Marco Kerver en opgedragen aan zijn vader. Ook dit jaar gaat rond de Pasen de Groningse bigband samen met de vocalgroep Treats de suite in een aantal theaters uitvoeren. Daarnaast is de cd van dit prachtige stuk muziek net uitgekomen. In het eerste nummer 'Narcissism' stelt de band zich in vliegende vaart voor, met klinkende sax-, trombone- en vocaalcollectieven. Daarna ontrolt de suite zich op een heel natuurlijke en samenhangende manier. Nergens zijn er rare hick-ups of valt de compositie stil. De combinatie met het vocaal kwartet Treats geeft het geheel een heerlijk nostalgische sfeer. Deze groep zingt naast de nodige solo's prachtig close harmonie op een manier die we kennen van de Manhattan Transfer en natuurlijk Lambert, Hendricks & Ross. Samen met de smeuge bigbandsound van het Stageband Jazz Orchestra krijg je van dit geheel het ultieme zondagochtendgevoel, waarmee Willem Duijs Nederland in de jaren zeventig liet ontwaken. De Stageband Jazz Orchestra staat als bigband op eenzame hoogte. Met een prachtige brass-sectie, een vloeiende sax-groep en strakke ritmesectie weet deze semiprofessionele band al jaren het hoofd boven water te houden. De band herbergt verschillende klassenolisten, waaronder leadtrombonist Pasha Shcherbakov, die prachtige solo's blaast. Toch gaan de meeste credits van dit ambitieuze project naar de componist en bassist van de band, Marco Kerver, die van het scheidingsproces van de 'Hållsta suite' een informatieve blog heeft bijgehouden.

Sjoerd van Aelst

Bekijk en beluister hier track 2 van de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=xa-ihVJ95Zg>

NICOLAS STOCKER
Solo
Ronin Rythm Records

Bezetting:

Nicolas Stocker (drums).

Dit stuk gaat over een drumsoloplaat. Wie nu denkt, 'Dat is niets voor mij, ik ben geen drummer', lees alsjeblieft toch verder. Ben je een aankomende drummer? Wees dan gewaarschuwd voor het intimerend hoge niveau van deze cd.

Nicolas Stocker (1988) is een drummer uit Zurich en speelt momenteel in Ronin van Nik Bärtsch. Zijn eigen band heet Bells for pony, een titel die twee keer voorkomt op 'Solo'. Met dit album zet hij een drummonument neer. Op de hoes staat uitdrukkelijk dat er geen 'overdubs' zijn gebruikt. De vijf overwegend lange stukken zijn in één keer ingespeeld. Daarbij is de term polyritmiek een understatement. Waar een drummer altijd met vier ledematen speelt, lijkt Stocker eerder een octopus. Hij bespeelt diep nagalmende klankschalen, Chinese bekkens, een duimharp en andere (geprepareerde) percussie-instrumenten, maar ook, en in mindere mate, een gewoon drumstel.

Hij weet een ritme wel een kwartier aan te houden en legt daarbij de ene ritmische laag over de andere. Hoewel de intensiteit toeneemt blijft het ritme zeer constant, met de legendarische Zwitserse precisie. 'Burst' opent met zo'n vast ritme, met één vinger op een bekken. Het groeit uit tot iets onmenselijks. De opnamekwaliteit is werkelijk schitterend. Vooral de rubato klankschalen worden mooi ruimtelijk weergegeven. Dit is echt een album om voor naar de winkel te gaan. Een mp3 of streamingdienst is niet in staat de rijkdom van 'Solo' volledig tot zijn recht te laten komen. Stocker weet van het begin tot het eind te boeien. Hij is geen spierballendrummer die spectaculair soleert, maar vooral een constante ritmekunstenaar.

Peter J. Korten

Bekijk hier een video over de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=ptwS2Ir93pY>

**UTE WASSERMANN/JAAP BLONK
MICHAEL VORFELD**
Improvisors Kontrans

Bezetting:

Ute Wasserman (stem, fluitjes),
Jaap Blonk (stem, elektronica),
Michael Vorfeld (percussie, gloeilampen, elektronica).

Democratische muziek, zo zouden we 'Improvisors', de nieuwe cd van Jaap Blonk, het beste kunnen kenschetsen. Want de Nederlandse vocalist maakt in al zijn projecten al jaren geen onderscheid tussen klanken, hoe en waar ze ook geproduceerd worden, of dat nu solo of met andere muzikanten is. Op deze trioplaat met de Duitsers Ute Wasserman en Michael Vorfeld is zelden te horen welke stem nu welk geluid maakt – het verschil tussen man en vrouw valt dus weg. En datzelfde geldt voor mens en machine, want de elektronica die Blonk en Vorfeld gebruiken is soms amper te onderscheiden van alle stemklanken. En met een beetje fantasie horen we af en toe zelfs nog dierengeluiden (het Donald Duck-gekwek dat opduikt in 'On a dart'). De muzikale taal van het drietal is internationaal, zo niet universeel. En waar bij andere producties van Blonk de dramatiek flink in het rond vliegt, is deze editie van 'Improvisors' verrassend ingetogen. Dat Michael Vorfeld naast gewone percussie ook gloeilampen bespeelt, is een interessante bijzonderheid, maar zonder bijbehorend beeld is dat in dit democratische geluidsbeeld niet meer dan een leuk weetje.

Herman te Loo

Luister hier naar tracks van het album:
<https://bit.ly/2Gw0LqL>

NIEUWS (vervolg van pag. 3)

METROPOLE ORKEST WEER NAAR PROMS

Het Metropole Orkest is voor het zesde achtereenvolgende jaar door de BBC uitgenodigd om op te treden in de prestigieuze jaarlijkse concertserie BBC Proms. Op 21 augustus 2019 zal het orkest een avondvullend programma verzorgen met de muzikale nalatenschap van zangeres Nina Simone in de Royal Albert Hall in Londen.

Jules Buckley, chef-dirigent van het Metropole Orkest: "Het muzikale pad van Nina Simone is nog steeds heel erg relevant. Grote sociale betrokkenheid vormde haar inspiratie en klinkt onmiskenbaar in haar muziek door. Het past om dit met het Metropole Orkest naar deze tijd te halen, samen met vocaliste Ledisi." Jan Geert Vierkant, directeur Metropole Orkest: "Dat wij op zo'n prestigieus podium een programma kunnen spelen dat niet alleen is doordrenkt van sociaal maatschappelijke issues maar bovendien een artistiek hoogtepunt lijkt te worden bevestigt wederom de relevantie van het Metropole Orkest." Onder meer programma's rond Jacob Collier (2018), Charles Mingus (2017), Quincy Jones (2016) en Laura Mvula (2014) deden de Royal Albert Hall de afgelopen jaren volstromen en leverden het Metropole Orkest veel internationale aandacht en waardering op.

ACHT FINALISTEN CONSERVATORIUM TALENT AWARD 2019 BEKENDGEMAAKT

De finalisten van de strijd om de Conservatorium Talent Award 2019 op 18 mei in Den Bosch zijn bekend. Het zijn Daniël van der Duim, Ante Medic, Daphne Horsten, Jens Meijer, Simon Kalker, Jurgen Scholtanus, Mo van der Does en Louise van den Heuvel.

De acht zijn de beste eindexamenkandidaten van acht Nederlandse conservatoria. De jury staat onder leiding van Aad van Nieuwkerk. Hij wordt bijgestaan door Bartho van Straaten, Rob Horsting, Sophie Blussé en Benjamin Herman. De talenten worden beoordeeld op instrumentbeheersing, samspel met het ensemble, compositiebehandeling, onderscheidingskracht en presentatie. Het concours vindt dit jaar voor de achtste keer plaats en is onderdeel van het festival Jazz in Duketown. De winnaar ontvangt een geldprijs voor een talentondersteun(en)de activiteit zoals een masterclass aan een buitenlands conservatorium. Bovendien speelt de winnaar op zaterdag 8 juni op het podium aan de Markt tijdens Jazz in Duketown. Eerdere winnaars waren Prashant Samlal (2018), Sanne Rambags (2017), Lizzy Ossevoort (2016), Sebastiaan van Bavel (2015) en Maarten Hogenhuis (2014).

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVAL TRANSITION FESTIVAL 2019

Datum en plaats:

6 april 2019, TivoliVredenburg, Utrecht.

Jazz is (in) Transition. Ook in de vierde editie werden elementen uit de jazztraditie gecombineerd met grensverleggende en nieuwe acts. Het festival lijkt patent te hebben op mooi weer. De zon creëerde een tropische atmosfeer en via de enorme glaswand baadde het interieur van TivoliVredenburg in een warme gloed. Enkele duizenden bezoekers genoten in alle zalen en foyers volop van akoestische/elektronische jazz, geïmproviseerde- en niet-westerse muziek. Transition focust op vernieuwende bewegingen en de jongere generaties die daar een eigen draai aan geven. Naast dit uitgangspunt was er dit jaar aandacht voor het vijftigjarig jubileum van ECM Records, was er een keur van artiesten uit de Scandinavische- en Britse jazzscene en kon worden genoten van een tiental vocale acts.

De organisatie van Transition gebeurt in samenwerking met North Sea Jazz, met een snoepwinkleffect als gevolg, want er moest worden gekozen uit een sterk gevarieerd aanbod. De teleurstelling was wederom groot als een lange klim via labyrintische routes, eindigde bij een beveiligder die een trap of zaal deur afschermdde.

Het zal **Kit Downes** een kick hebben gegeven om het festival te mogen openen en gelijktijdig de eerste te zijn die het nieuwe concertorgel in de grote zaal bespeelde in het kader van een jazzfestival. Aangestuurd via een klavier, produceert een concertorgel aerofoon (door lucht voortgebracht) geluid en is daarmee een synthesizer avant la lettre.

Downes maakt lyrische avant-garde. Zijn ongreepbare melodieën meanderen tussen dwarrelende blaadjes en bombastische soundscapes. In een piepklein hokje was hij zichtbaar. Zijn van bovenaf gefilmde handen werden geprojecteerd op een groot scherm.

Zoals mocht worden verwacht leverde de samenwerking van het Metropole Orkest met saxofonist **Donny McCaslin** een dramatische synergie die het lyrische repertoire van McCaslins nieuwste album 'Blow' in een symfonisch perspectief plaatste. Met weergalozes arrangementen zette het MO een sound neer die doordrong tot in alle poriën. De vocale inbreng van rockzanger **Ryan Dahle** gaf [...vervolg op de volgende pagina](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Laura Mvula. (Foto: Joke Schot)

Shai Maestro. (Foto: Joke Schot)

de muziek een dramatische lading en toetsenist **Jason Lindner** legde een psychedelische laag over de sound. Jules Buckley leidde het MO subtiel naar extatische hoogten en liet het orkest betoveren en schitteren.

Zangeres **Tawiah**, afkomstig uit de Londense jazzscene, zingt beheerst en prachtig gedoceerd, waarbij ze zichzelf begeleidt op gitaar en werkt met loops en elektronica. In Utrecht vormde ze een duo met gitarist **Mike Haldeman**, die haar spel subtiel en uitgebalanceerd ondersteunde. Tawiah bouwt haar eigen universum. De songs raken aan jazz, blues, gospel, funk en spoken word. Haar rijke en vroegrijpe stemgeluid is een lust voor het oor.

Arp Frique is het exotische en funky project van **Niels Nieuborg**. De set ging zinderend van start met messcherpe, rauwe, psychedelische en mysterieuze afro-funk. De sound roept associaties op met 'Peregrinations' van Chico Hamilton. Met veel percussief effect in zijn fluitspel geeft **Ronald Snijders** de sound tropische vleugels. De zaal bruisde in een sfeer van dansbare kaseko en calypso. Jazzcellist **Erik Friedlander** presenteerde het nieuwe kwartet waarmee hij in 2018 het album/project 'Artemisia' realiseerde. In zaal Hertz ontstond een metropolitische atmosfeer van energieke mainstream, gecombineerd met free jazz en avant-garde. Friedlanders cello gilt, snijdt, gonst en swingt waanzinnig. Met pianist **Uri Caine**, contrabassist **Mark Helias** en drummer **Ches Smith** formeerde hij een topensemble.

Hij maakt een solotournee waarmee hij zijn 75ste verjaardag viert. In bevlogen interpretaties combineert **Joachim Kühn** glasheldere pianistiek met ondoorgrondelijke swing. In een intiem concert in zaal Cloud Nine, dompelde hij de toehoorders onder in, zoals Kühn het verwoordt, een herbeleving van diens werk in een hommage getiteld 'The melodic side of Ornette Coleman'.

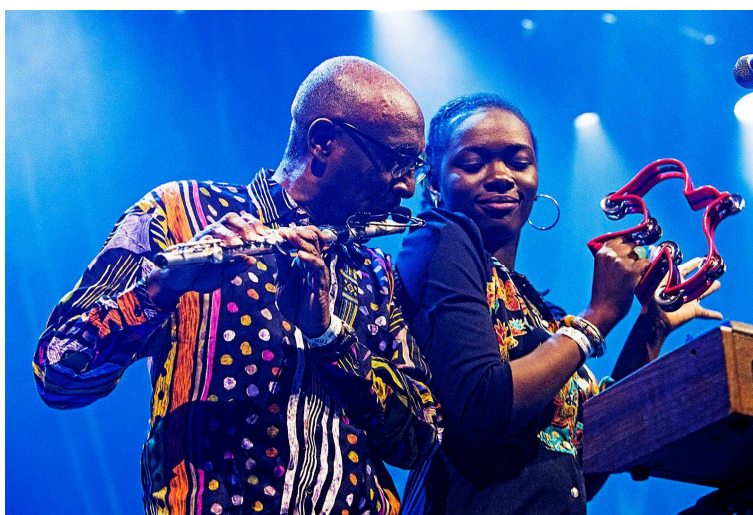
In het nieuwe trio **Rymden** (ruimte) betreedt pianist **Bugge Wesseltoft** het podium met bassist Dan Berglund en drummer Magnus Öström, de twee overgebleven leden van het Esbjörn Svensson Trio. Tien jaar na het overlijden van Svensson lijkt de E.S.T.-sound te zijn herboren. Het debuutalbum 'Reflections & Odysseys' verscheen in februari. De ideeën en de grooves in het live-debuut waren van een overtuigende klasse. Het pièce de résistance van Transition 2019 was wat het aanwezige publiek

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Erik Friedlander. (Foto: Joke Schot)

Enkele duizenden bezoekers genoten in alle zalen en foyers volop van akoestische/elektronische jazz, geïmproviseerde- en niet-westerse muziek.

Ronald Snijders. (Foto: Joke Schot)

betreft het zinderende optreden van het **Enrico Rava Sextet**. De trompettist wordt dit jaar (20 augustus) tachtig jaar en weet van geen ophouden. Hij loopt wat stram maar speelt als het geweten van de Italiaanse jazz, die zo rijk is aan ontwapenende puurheid, scherts, melancholie, drama, theater en variété; dat alles zo eigen aan de Italiaanse levenskunst. Rava inspireerde zijn jonge musici tot ambitie en enthousiasme. De interacties verlopen schalks, speels, ondeugend, met bravoure en sì, sì, natuurlijk is er ook wat machismo. Een fenomenale set met stuk voor stuk prachtige solo's van gitarist **Francesco Diodati**, contrabassist **Gabriele Evangelista**, drummer **Enrico Morello**, pianist **Giovanni Guidi** en trombonist **Gianluca Petrella**, die deels akoestisch konden worden uitgevoerd dankzij de goede akoestiek in de zaal Hertz. Wauw, een concert om van te watertanden!!

Ze leerden elkaar kennen tijdens een hommage aan Tete Montoliu. Hoewel ze geen overlappend repertoire hadden, ontstond er een klik. In Utrecht speelden pianist **Michel Camilo** & gitarist **Tomatito** werk van hun album 'Spain Forever'. Ook dit concert had een hoogtepunt moeten zijn. Camilo overschreeuwde echter zijn eigen virtuositeit en liet amper ruimte voor de meester-gitarist met wie hij een duo vormt.

Komende maand verschijnt het vierde trio-album 'The Dream Thief' van het Shai Maestro Trio bij ECM. Hij is een toegewijde sideman, maar met zijn eigen trio speelt de Israëliëse pianist **Shai Maestro** bevolgen, energiek en aanstekelijk virtuoos. Contrabassist Jorge Roeder en drummer Ofri Nehemya volgden hun leider in het spoor van zijn extase. Maestro vertelde een indringend verhaal dat hij in zijn muziek laat spreken. Een enerverend slotconcert op de late avond.

Dj's werken nog maar zelden met vinyl, maar Ziya Ertekin is de bevolgen uitzondering. Als Blue Flamingo bereist hij stad en land om het mooiste uit zijn uitgebreide collectie 78-toeren platen te draaien. Foyer Plein 6 dreef urenlang op een nostalgische atmosfeer.

Transition is een onweerstaanbaar festival voor wie een dag lang wil genieten van nieuwe trends en vastere waarden in de hedendaagse jazz. Met een uitgekende strategie lukt het om zo'n zes, zeven acts te beluisteren. In 2020 vindt het festival plaats op 3 én 4 april.

Roland Huguenin

Enrico Rava. (Foto: Joke Schot)

Transition is een onweerstaanbaar festival. Met een uitgekende strategie lukt het om zo'n zes, zeven acts te beluisteren.

Joachim Kühn. (Foto: Joke Schot)

METROPOLE ORKEST INVITES DONNY MCCASLIN

Bezetting:

Metropole Orkest o.l.v. Jules Buckley
Ryan Dahl (zang en gitaar),
Donny McCaslin (tenorsax),
Jason Lindner (toetsen).

Datum en plaats:

7 april 2019,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Vlnr: Ryan Dahl, Donny McCaslin, dirigent Jules Buckley en Jason Lindner. (Foto: Joke Schot)

Het geluid was in het algemeen onaangenaam luid. Maar Donny McCaslin maakt alles goed. Zijn eerste noten zorgden meteen al voor kippenvel.

Het is altijd een hele klus om het Metropole Orkest op een podium te laten passen. Maar als het allemaal gelukt is staat er wél wat! Het concert werd gefilmd en de mengtafel nam heel wat tribuneplaatsen in beslag. Er was een keurige folder met de namen van de orkestleden inclusief setlist met componisten (bijna alle stukken kwamen van gast McCaslin) en arrangeurs. Alle orkestleden gebruikten hoofdtelefoons. Voor hen was het geluid precies in balans. Voor het publiek klonk het helaas niet zo goed. Er waren heel wat instrumenten, bijvoorbeeld violen, die wel gezien, maar nauwelijks gehoord werden. In het algemeen was het ook onaangenaam luid. Maar gastsaxofonist Donny McCaslin maakt alles goed. Zijn eerste noten zorgden meteen al voor kippenvel. Zijn medewerking aan het laatste album van David Bowie heeft zijn carrière een enorme boost gegeven en Bowie's nalatenschap klonk dan ook onmiskenbaar en onverbloemd. Dat kwam ook doordat McCaslin zanger en gitarist Ryan Dahl had uitgenodigd. En dan was er ook de eigenzinnige Jason Lindner. Hij presteerde het om het hele orkest te 'samplen' en dat deel te laten herhalen. Vooral Metropole-bassist Aram Kersbergen paste perfect in deze context van vuige sax, gruisige stem en heftige toetsen. Dirigent Jules Buckley concentreerde zich volledig op het orkest. Alsof het publiek er niet was. Hij gaf de gastmuzikanten veel ruimte voor interactie met het orkest.

Peter J. Korten

Donny McCaslin. (Foto: Joke Schot)

YURI HONING ACOUSTIC 4-TET

Goldbrun

Bezetting:

Yuri Honing (tenorsax),
Wolfert Brederode (piano),
Gulli Gudmundson (bas),
Joost Lijbaarts (drums).

Datum en plaats:

3 april 2019,
De Oosterpoort,
Groningen.

Saxofonist Yuri Honing en zijn akoestisch kwartet presenteerden in De Oosterpoort schilderachtig mooie muziek. Het concert maakte onderdeel uit van een promotie-tournee voor de laatste en alweer 22ste plaat van Honing: 'Goldbrun'.

'Goldbrun' is meer dan een plaat. Het is eigenlijk een visie. Het is een kijk op de wereld, specifiek op Europa. Honing maakt zich enigszins zorgen over de toekomst. En dat was terug te horen in de muziek. De muziek was groots, orkestraal en vaak melancholisch. Inspiratie haalde Honing meer uit de klassieke muziek (Wagner) en de Europese kunst (Caravaggio), dan uit de Amerikaanse jazzwereld. De composities waren veel meer kleurrijke panelen van geluiden, zoals een beeldend kunstenaar dat zou doen. En dat laatste is het andere gezicht van Honing, die vorig jaar in museum De Fundatie in Zwolle samen met kunstenaar Mariecke van der Linden met muziek, schilderijen en installaties in een tentoonstelling reflecteerde op Europa. In De Oosterpoort leverde dit alles mooie, maar ook wel erg zware muziek op.

De overige leden van het kwartet waren uitstekend. Gezamenlijk zetten zij een geluid van een groot orkest neer, waarbij vooral drummer Joost Lijbaarts opviel door subtiel en subliem slagwerk.

Na één set van ruim een uur was het afgelopen. Dat leek kort, maar gegeven de hoeveelheid klanken en kleuren die voorbij kwamen, was het publiek geheel verzadigd. Tot slot verlichtte Honing de zwaarmoedigheid door zijn persoonlijke kritische en komische kijk te geven op het verdienmodel van de hedendaagse platenindustrie. Het publiek kon er wel om lachen.

Bart Hollebrandse

JAZZ IN BEELD

Sam Comerford. (Foto: Jean Schoubs)

In de Vlaamse concertreeks JazzLab toerde pianist **Hendrik Lasure** in april met twee van zijn muzikale projecten, namelijk Warm Bad en Amber Haze. Op **2 april** deed hij **C-Mine in Genk** aan. Amber Haze diende als publieksopwarmer, met de Italiaanse vocaliste Francesca Palamidessi als boegbeeld. Warm Bad (Sam Comerford (saxofoon), Vitja Pauwels (gitaar), Benjamin Sauzereau (gitaar), Marco Giongrandi (gitaar), Soet Kempeneer (bas), Casper Van De Velde (drums) en Hendrik Lasure) nam de tweede set voor zijn rekening.

Francesca Palamidessi . (Foto: Jean Schoubs)

PHRONESIS – WE ARE ALL

Bezetting:

Ivo Neame (piano),
Jasper Høiby (bas),
Anton Eger (drums).

Datum en plaats:

29 maart 2019,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Dat de internationale band Phronesis flink aan de weg timmert is overduidelijk. Het trio toert enthousiast langs de grote Europese podia. Rotterdam en Amsterdam werden ook aangedaan. Phronesis is in Londen ontstaan: pianist Ivo Neame uit Engeland, bassist Jasper Høiby uit Denemarken en drummer Anton Eger uit Zweden. Hoewel ze uitdrukkelijk geen pianotrio willen zijn, is dit wat bezetting betreft wel van toepassing. Maar een leider is er niet en ze componeren alle drie. De band vond het fantastisch dat het publiek voor hún concert had gekozen omdat LantarenVenster zo'n groot aanbod heeft. Høiby: "Dit is de échte wereld en jullie zijn gelukkig fysiek aanwezig!"

De muziek kwam deels van hun laatste cd's, de titels stonden op gescheurde servetjes die als setlists fungeerden. Elk stuk had een geheel eigen karakter en daarin herhaalden ze vaak dezelfde toon. De mannen vervelen zich blijkbaar snel en zonder aankondiging vlogen ze de bocht om. Gas erop en driften! Niks traditie, grooven! In de lange set bleken een paar krachtige verbindingen. Bas en piano werkten als één machine met melodie en harmonie. En bas en basdrum waren naadloos aan elkaar gekoppeld. De basdrum klonk heel mooi en je moest goed kijken om te zien of die lage toon uit de bas kwam of onder in de drumkit werd geproduceerd. Daarbij was drummer Anton Eger aangenaam dominant.

Peter J. Korten

Jasper Høiby. (Foto: Joke Schot)

De mannen vervelen zich blijkbaar snel en zonder aankondiging vlogen ze de bocht om. Gas erop en driften! Niks traditie, grooven!

Anton Eger. (Foto: Joke Schot)

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

NEW YORK CALLING

YES, I CAN MAKE IT. LOOKING FORWARD!

Ooit zei een leraar tegen mij dat bananen helpen tegen de spanning. Dat operazangers altijd een banaantje eten voordat ze het podium betreden. Ik heb het vaak geprobeerd maar al gauw werden de bananen vervangen door Moscow Mules, want waar haal je in een jazzclub zo gauw een banaan vandaan? De gember en suiker in de cocktail geven je die extra kick en de wodka kalmeert de zenuwen.

Voorafgaand aan een optreden vraag ik me altijd af waarom ik dit doe. Twee maanden geleden heb ik 'ja' gezegd, hoe had ik kunnen denken dat dit een goed idee was? Een week geleden begon ik er zelfs zin in te krijgen, waarom heb ik dit zo verkeerd ingeschat? Echt, vanavond is de laatste keer.

Ik raap mijn bladmuziek bijeen, zoek een jurk uit, pak mijn microfoon en 'shaker', en vraag me af of ik het misschien nog kan afzeggen. Iets verkeerd gegeten, mijn stem verloren, een vlucht gemist, mijn huis staat in brand, de wereld vergaat, het spijt me maar ik kan echt niet komen... Terwijl mijn gedachten alle mogelijke uitwegen nagaan, gaat mijn lichaam gewoon verder en doet wat het al die tijd al van plan was. Ik verlaat mijn huis, ik stap in de 'subway' en schrijf nog gauw op wat ik ook alweer wilde zeggen. Mijn medereizigers zijn klaar voor vandaag, ze kunnen niet wachten om thuis te zijn en hun avondeten te nuttigen voor de televisie. Ik wou dat ik hen was. Waarom doe ik dit?

Ik stap de 'subway' uit en sjouw mijn spullen de trappen op. Ik loop door het park naar de club en op het bord voor de deur staat met krijt geschreven: 'Tonight: Live Music by Rose Ellis, 9pm, \$20 cover charge.'

Ik groet mijn medemuzikanten, in ieder geval hoef ik dit niet alleen te doen! Ik maak me klaar, we doen een soundcheck en ik bestel een Moscow Mule. Het publiek komt binnen en pas nu begint mijn vluchtgedrag te veranderen in een gevoel van: ik kan nu niet meer terug, dus laat ik er maar voor gaan. Het concert begint en warempel betrap ik mezelf erop dat ik ergens na het vierde liedje denk: 'Hee, dit is best leuk'. De zenuwen zijn weg en ik begin zelfs grapjes te maken. Na afloop voel ik me een beetje euforisch en klets met mensen uit het publiek die op me af komen, ik verkoop wat cd's en ik vergeet niet mijn mailinglist te noemen.

Ik praat wat na met mijn medemuzikanten, meestal gaat het over de muziek die er op dat moment wordt gedraaid: ken je dit album, heb je die versie wel eens gehoord, wie is de bassist? Een uur later is de club leeg, de barman maakt de bar schoon en iemand veegt de vloer. Nog een laatste slok van de Moscow Mule en dan loop ik weer naar de 'subway'. Als ik thuis kom bedenk ik dat ik toch blij ben dat ik niet de hele avond op de bank heb gezeten.

De volgende dag krijg ik een e-mail of ik beschikbaar ben op 23 mei voor een concert in Smalls en ik e-mail enthousiast terug: 'Yes, I can make it. Looking forward!'

Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:
<https://www.youtube.com/watch?v=tpBCa5BXJ1M>

Hier volgt een beperkt aantal versies van een amoureuze Chesterfield of Lucky Strike-sigaret:

17 september 1938 – BUDDY ROGERS (13 aug 1904-21 apr 1999) and his Famous Swing Band, met vocaliste Elizabeth Tilton. Liz Tilton (2 dec 1918 -13 mrt 2003) is één van de vele bigbandzangeressen in de jaren dertig, veertig. Veel opnamen met Ken Baker, Bob Crosby, Ozzie Nelson, Tommy Dorsey en Jan Garber. Is de zus van Martha Tilton, van 1937-1939 vocaliste bij Benny Goodman. Saxofonist is Barry Wood (12 feb 1909 – 19 jul 1970), zijn echte naam is Louis Rapp, hij verliet Rogers om zanger te worden als Barry Wood.

20 september 1938 – PAUL WHITEMAN (29 mrt 1890 – 29 dec 1967) was in de jaren twintig de King Of Jazz met opnamen voor Victor, Columbia, Decca, Capitol. Joan Edwards is hier zijn zangeres met in het orkest ook trombonist Jack Teagarden. Ze zong tijdens de radio-shows voor Lucky Strike en halfweg 1938 voor de Chesterfield show. Al Galodoro (20 jun 1913 – 4 okt 2008) was de leadsax bij P.W. van 1937-1941 en ook hier op deze 'sigaret'.

14 oktober 1938 – SAMMY KAYE (13 mrt 1910 – 2 jun 1987) – 'Swing And Sway With Sammy Kaye'. Vocaal refrein door Charles Wilson. componeerde 'Remember Pearl Harbour', denk aan de oorlogsaanval op 7 december 1941.

20 oktober 1938 – FRANK DAILEY (1901 – 27 feb 1956) met zijn Stop and Go Orchestra. Werd eigenaar van de fameuze Meadowbrook Club in Cedar Grove, N.J., van waaruit veel radio-uitzendingen kwamen. De zanger hier bij Dailey van 1935 tot 1939 is Howard DuLany, kort nadien maakt hij een overstap naar Gene Krupa van 1940 - 1941.

3 december 1938 – GERALDO 'The Tango King' with AL BOWLLY. Geraldo is Londenaar Gerald Bright (10 aug 1904, dodelijke hartaanval in Vevey, Zwitserland op 4 mei 1974). Door zijn reizen in Brazilië tangofan geworden.

Vervolg discografische info op pag. 19

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

1938 WHILE A CIGARETTE WAS BURNING

Charles & Nick Kenny – songwriters

Waar is de tijd dat sigarettenmerken jazz mochten sponsoren: in België was er het Belga Jazzfestival vanaf 1986, jaarlijks, negen edities lang. In Amerika werd in 1871 de Lucky Strike gelanceerd, de best verkopende sigaret in de jaren dertig en veertig. Chesterfield volgde in 1896. Het was in de jaren dertig tot vijftig sponsor van populaire radioprogramma's: The Chesterfield Hour (1939-1944) met de bands van Paul Whiteman, Glenn Miller, Fred Waring, in 1944 Johnny Mercer's Chesterfield Music Shop, en van 1944 tot 1949 de Chesterfield Supper Club met de vocalisten Perry Como, Jo Stafford, Peggy Lee.

Chesterfield en Lucky Strike inspireerden in 1938 het songwritersduo Charles & Nick Kenny tot 'While a cigarette was burning'. Het was het jaar waarin op 16 januari Benny Goodman zijn historische Carnegie Hall Concert in New York gaf, in een compleet uitverkochte zaal met 2.760 toeschouwers. Trompettist Bunny Berigan speelt en zingt zich met zijn 'I can't get started' (7 augustus 1937) in de 1938-hitparade. Zo ook scoren The Andrews Sisters met 'Bei mir bist du schein' (24 november 1937). 'Flat foot boogie' (17 februari 1938) – met bovenop later de ludieke Charlie Chaplin-boxing-clip – is een hit van het duo Slim & Slam, zegge Bulee 'Slim' Gaillard en Leroy 'Slam' Stewart. Ella Fitzgerald zingt over het verloren gele tasje in 'A tisket, a tasket' met het Chick Webb Orchestra (2 mei 1938). Ze verlengt haar succes met 'I found my yellow basket' (6 oktober 1938). Count Basie scoort met trompettist Buck Clayton en de saxofonist Earl Warren, Lester Young, Herschel Evans zijn legendarische 'Jumpin' at the woodside' (22 augustus 1938), de Woodside is een verdwenen muzikantenhotel in Harlem. En in 1938 scheidt Louis Armstrong van zijn Lil Hardin met wie hij al sedert 1931 niet meer samen was.

Charles Kenny (23 juni 1898 – 20 januari 1992) en Nick Kenny (3 februari 1895 – 1 december 1975) zijn broers, beiden geboren in Astoria, N.Y., en alle twee tekstschrijvers in de jaren dertig en veertig. Hun meest bekende songs zijn 'Love letters in the sand' (1931) (crooner Pat Boone had er in 1957 een monsterhit mee), 'There's a gold mine in the sky' (1938) en 'While a cigarette was burning' (1938).

Hiernaast vindt u een overzicht van een aantal versies van dit laatste nummer. Nog een bedenking hierbij: in de jaren dertig speelden de orkesten tot vertier van de mensen, veelal ten dans. Sir Henry Coward zei rond 1941: "Jazz musicians were far superior to the type of music they played". Vandaar dat hierbij opgesomde opnamen met een tolerant oor beluisterd moeten worden!

Tot slot: al zijn sommige nostalgische versies op het randje af al dan niet jazz, geniet van de charme van het rokerig liefdeslied. De tekst kunt u gemakkelijk vinden op internet. Mooi zo.

Erik Marcel Frans

Enkele versies van 'While a cigarette was burning':

Paul Whiteman

https://www.youtube.com/watch?v=9A1L_q5ERyY

Buddy Rogers

https://www.youtube.com/watch?v=BBoECD8_csQ

Art Waner

<https://www.youtube.com/watch?v=VbzIgeMXDYM>

JAZZAHEAD!

Een impressie van Jazzahead! 2018.
(Foto: Jan Rathke)

14de Jazzahead! op 25 april van start

Op 25 april opent in Bremen officieel de 14de editie van de beurs Jazzahead! in aanwezigheid van vertegenwoordigers van Noorwegen. De jazz uit dat land staat dit jaar centraal. Bij de opening zal de Noorse schrijver en jazzliefhebber Lars Saabye Christensen een verhaal houden. Ook zullen zangeres Karin Krog en saxofonist John Surman samen optreden. Later op de avond geeft het ensemble Large Unit onder leiding van Paal Nilssen-Love nog een concert. Nog meer Noors talent komt later in het beursprogramma voor. Acht Noorse bands zullen zich in showcases tijdens de Norwegian Night aan het publiek presenteren.

In een poging om meer deelnemers aan de beurs voor jazzprofessionals te krijgen, heeft de organisatie het vizier op een aantal Zuid-Europese landen gericht. Om de drempel te verlagen wordt deelnemers uit die landen tijdens de komende beurs een gezamenlijke stand aangeboden. Bij latere edities kunnen ze wellicht op eigen benen staan. Jazzahead! duurt tot en met 28 april. De organisatie verwacht ongeveer 3.500 professionele deelnemers uit zestig landen. In totaal zijn er veertig 'showcase'-concerten, die allemaal live worden uitgezonden op de website van Jazzahead! en op Facebook. Brezen Zwei, RBB en Deutschlandfunk verzorgen rechtstreekse radio-uitzendingen.

Meer info: www.jazzahead.de

OVERLEDEN

Trompettist Boy Raaijmakers eind jaren zestig als lid van het Free Music Quartet. (Foto: Platenhoes)

Boy Raaijmakers, 30 december 2018 (74)

Trompettist. Oerlid van het Willem Breuker Kollektief (lid van 1975 tot 2006). Maakte in 1968 en 1969 drie platen met het Free Music Quintet en Quartet, en in 1979 de elpee 'Chicken Song'. Van 1979 tot 1989 leidde hij naast Herman de Wit het leerorkest De Boventoon. Was verder lid van het Theo Loevendie Consort, Loek Dikker Waterlands Ensemble en J. C. Tans & Rockets. 'Zijn muziek was zijn leven', aldus zijn rouwkaart.

VARIA

Zangeres Yvonne Smeets en bassist Wolf De Backer. (Persfoto)

Omdat het Podium Jong Professionals Jazz (PJPJ) dit jaar het 25-jarig jubileum viert, staan er dit seizoen combinaties op het podium van aanstormend jazztalent met professionals die al eerder in **Voorschoten** waren. Op 13 april waren in de goed gevulde Grote Zaal van het Cultureel Centrum **Yvonne Smeets** (hoofdvakdocente jazz-zang Conservatorium Den Haag (KC)) en **Juraj Stanik** (KC-hoofdvakdocent piano) gekoppeld aan de studenten Wolf de Backer (bas) en Tijn Koenen (drums).

Jazzfoto's Frits van Swoll in Grafisch Atelier Hilversum

Tot 1 juni is in het Grafisch Atelier Hilversum werk van fotograaf Frits van Swoll te zien. Van Swoll had onder anderen drummer Art Blakey, saxofonist Sonny Rollins, pianist Bill Evans en de saxofonisten Ornette Coleman en John Coltrane voor zijn lens, en ook drummer Elvin Jones, in zwembroek op het strand van Antibes. **Meer info:** <https://gahilversum.nl/>

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 15 april 2019

1 Catherine Russell

Alone Together
(Dot Time)

2 Steve Davis

Correlations
(Smoke Sessions)

3 Herlin Riley

Perpetual Optimism
(Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Kortzen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo Reizevoort, Jorre Reynders,

• Ton Ouwehand en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 1 april 2019

De Deense bassiste Anne Mette Iversen. (Persfoto)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\)](#)

CAPTAIN KIRKE AND THE KLINGONS

Captain Kirke And The Klingons (Kirke Karja)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\)](#)

KUBA WIĘCEK TRIO

Multitasking (Polskie Nagrania)

[Mike Flynn, Jazzwise \(UK\)](#)

VULA VIEL

Do Not Be Afraid (Vula Viel Music)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\)](#)

TÕNU NAISSOO

Foreign Affairs (ArtBeat Music)

[Jan Granlie, salt-peanuts.eu \(Pan-Scandinavian\)](#)

ARASHI

Jikan (PNL Records)

[Viktor Bensusan, jazzdergisi.com \(Turkey\)](#)

GREGOR HUEBNER

El Violin Latino Vol.3 - Los Soñadores (Zoho)

[Henning Bolte, Written in Music \(Netherlands\)](#)

ANNE METTE IVERSEN'S TERNION QUARTET

Invincible Nimbus (Brooklyn Jazz Underground Records)

[Magnus Nygren, OrkesterJournalen \(Sweden\)](#)

JAN JELINEK AND SVEN-ÅKE JOHANSSON

puls - plus - puls (Ni-Vu-Ni-Connu)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\)](#)

GILAD HEKSELMAN

Ask For Chaos (Imogéna)

[Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\)](#)

MATHILDE GROOSS VIDDALS MEDITATIONS AND PRAYERS

Stabat Mater (Giraffa Records)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\)](#)

TOBIAS MEINHART

Berlin People (Sunnyside)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\)](#)

GIOVANNI GUIDI

Avec Le Temps (ECM Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.

While a cigarette was burning (vervolg discografie pg. 16)

Bright introduceert de tango in Londen onder zijn artiestennaam Geraldo.

AL BOWLLY, een van de pionier-crooners, echte naam is Lourenco Marques (7 jan 1898 – 17 apr 1941). Komt in 1927 naar Berlijn bij Arthur Briggs, in juli 1928 bij Fred Elizalde in Londen. Bij de bands van Roy Fox 'The Whispering Cornetist', Lew Stone, Ray Noble (1931 - 1936), Nat Gonella. Sterft tijdens de Londense bombardementen. En wie speelt zo mooi trompet en klarinet op deze sigaret-versie ?

3 december 1938 - Ook JOE LOSS (22 jun 1909 – 6 jun 1990) & His Band met zanger Chick Henderson is die dag in de studio om de sigaretten in te blikken. Henderson zingt de Cole Porter-song 'Begin the beguine' van 5 juli 1939 bij Joe Loss. Chick (22 nov 1912 -24 jun 1944) moest in 1940 bij de 'Navy' en sterft door granaatscherven op het einde van de Tweede Wereldoorlog.

9 december 1938 - AMBROSE (15 sep 1896 – 12 mei 1971) & His Orchestra. Bert Ambrose behoort tot de beste Britse dansorkesten met opnamen vanaf 1927 voor Brunswick, HMV, Decca. Hij had ooit Ted Heath, Lew Stone, George Shearing in zijn orkest. De sigaret-vocal is hier van Denny Dennis. Ook oorlogsheldin Vera Lynn (geboren op 20 maart 1917, nog steeds in leven!) zong voor Ambrose.

13 december 1938 - JANE FROMAN (10 nov 1907 -22 apr 1980) - deze Broadway-star zingt met het orkest van Dave Brookman in het Texaco Star Theater voor NBC, hiervan een radio-transcript. Ze was één van de weinige overlevenden van de vliegtuigcrash op 20 februari 1943, toen haar vliegtuig op de vlucht van New York in de Taag nabij Lissabon neerstortte, op weg om de Amerikaanse troepen in Europa te plezieren.

December 1938 - LESLIE HUTCHINSON (7 mar 1900 – 18 aug 1969) - Pianist en cabaretster, vooral in de jaren twintig en dertig. Geboren in Grenada, verhuist naar New York. Door het racisme van de Ku Klux Klan dan maar naar Parijs van 1924 tot 1927, ontmoet er Cole Porter. Komt naar Londen en wordt specialist-vertolker van Cole Porter songs. Door zijn charme kon Hutch binnendringen bij de dames van de society. Charlotte Breese schreef 364 pagina's vol over 'Hutch - A Biography of Leslie Hutchinson', verschenen in 1999. Intrigerende verhalen.

1938 - JAY WILBUR (1898 - 1968) & His Band. Sam Costa (17 jun 1910 – 23 sep 1981) is hier zijn vocalist.

...vervolg in de rechterkolom

Paul Whiteman nam met zijn orkest in 1938 het nummer 'While a cigarette was burning' op. (Publiciteitsfoto)

Wilbur had een enkele keer Fats Waller als gast voor de BBC in de jaren dertig.

1938 - CARROLL GIBBONS (4 jan 1903 – 10 mei 1954) met zijn Savoy Hotel Orpheans. Amerikaanse pianist die zijn carrière maakte in Engeland in de tijd van de grootse Britse dansorkesten. 'Vocal chorus' door Anne Lenner en Brian Lawrence.

4 maart 1939 - CARL BRISSON (24 dec 1893 – 25 sep 1958). Geboren en overleden in Kopenhagen. Zanger en lichtgewicht bokser, hier een sigaretversie met studio-orkest. Filmacteur in dertien films tussen 1918 en 1935.

1952 - ART WANER and the Latin Quarter Orchestra. Pianist die in de jaren 1940 - 1950 zijn orkest liet spelen in de Latin Quarter Nightclub in Miami Beach, soms met gasten als Frank Sinatra, Tony Bennett, Dean Martin.

21 december 1954 - PATTI PAGE (8 nov 1927 – 1 jan 2013) - met het orkest van Jack Rael. Een supermooie versie met strijkers en een sentimentele sax: 'I sang my song for no one but you!' Jack Rael: ontdekker en manager Patti Page, elf jaar manager van het zangduo The Everly Brothers, negentien jaar manager voor Carmen McRae.

25 oktober 1961 - RALPH PENA (24 feb 1927 – 20 mei 1969) - Master Of The Bass. In deze sigaretversie met Herb Geller op altsax, Joe Albany piano, Ralph Pena bas. Speelde met alle groten als Stan Getz, Barney Kessel, Art Pepper, Jimmy Giuffrè, Shorty Rogers, Ben Webster, ... In 1969 als voetganger verongelukt bij een auto-ongeval in Mexico City.

*** AMPICO Lexington 88n is een pianorol ingespeeld door J. Lawrence Cook. Ampico staat voor American Piano Company, halfweg de jaren twintig de grootste pianofabrikant in de States.

LAB TRIO, 16 APRIL 2019, CULTUURCENTRUM HASSELT (B)

JAZZ IN BEELD

Anneleen Boehme. (Foto: Jean Schoubs)

LAB TRIO, 16 APRIL 2019, CULTUURCENTRUM HASSELT (B)

JAZZ IN BEELD

Lander Gyselinck. (Foto: Jean Schoubs)

LAURENT DAVID/DAVID LINX DUO, 13 APRIL 2019, L'AN VERT, LUIK

Laurent David. (Foto: Jean Schoubs)

METROPOLE ORKEST, 7 APRIL 2019, LANTARENVENSTER, ROTTERDAM

JAZZ IN BEELD

Het orkest met vooraan vlnr: Jason Lindner (toetsen), Ryan Dahl (zang en gitaar), Donny McCaslin (tenorsax).
(Foto: Joke Schot)

Strijkers van het Metropole Orkest. (Foto: Joke Schot)

PHRONESIS, 29 MAART 2019, LANTARENVENSTER, ROTTERDAM

JAZZ IN BEELD

Phronesis on stage. (Foto: Joke Schot)

Phronesis backstage. (Foto: Joke Schot)